

længere Varighed. Hvor stor en Effter man end kan være enten af det ene eller det andet Systems Anvendelse ved saadanne Skattelove, er det en Selvsølge, at man dog ikke af Hensyn til at kunne faae sin Yndlingstanke saaledes virkeliggjort, vil gaae hen og stemme for en Skattelov overhovedet, naar det ikke staaer levende og klart for En, at Skatten er nødvendig. Det er derfor ganske i sin Orden, at man som første Spørgsmaal har maattet opstille det, om det Beløb, som vi her ville staffe Statskassen, er nødvendigt for Statskassen. De ærede Herrer ville have seet, at et fremragende finantsielt Medlem i det andet Thing har søgt at godtgjøre, at det for Rigsdagen nu foreliggende Finantslovudkast, som fremtræder med en nominel Underbalance af 1,100,000 Rd., i Virkeligheden indeholder en Fremgang af 700,000 til 800,000 Rd., til samme Tid, som det samme ærede Medlem ikke havde medtaget et Beløb, hvis Afdrag ganske vist ubetinget er en Fremgang, nemlig Afdraget paa vort Mellemværende med Banken. Derfor som det ærede Medlem havde Ret i sin Opbyggjelse af den virkelige Balance, vilde jeg antage, at der langtfra vilde være en saadan Stemning for dette Lovudkast her i Thinget, som jeg antager, at der er. Men jeg er ikke istand til at kunne tiltræde de Betragtninger, som det Medlem af det andet Thing, hvortil jeg hentyde, fremsatte. Et noget andet Standpunkt har et æret Medlem her i Salen indtaget ligeoverfor dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds, hvortil jeg sigter, har ligeledes opgjort den virkelige Balance som visende en Fremgang af Noget over $\frac{1}{2}$ Million, og hvis nu dette var aldeles vist, kunde der maaskee ogsaa her være Tvivl om, hvorvidt man skulde gaae til at bevilge en saadan Skat, som her er Tale om. Det ærede Medlem troer imidlertid Skatten nødvendig paa Grund af forventede forøgede Byrder med Hensyn til vort Forsvarsvæsen. Jeg vil antage som det ærede Medlem, at vi ikke kunne undgaae saadanne forventede forøgede Byrder, men hvorledes dette vil stille sig, er imidlertid uvist. Spørgsmaalet er endnu kun paa sit første Stadium, og saalænge man ikke seer, om vi virkelig faae nogen

ny Hærorbning og overhovedet hvorledes denne vil blive, forekommer det mig heller ikke nødvendigt at tage særligt Hensyn hertil ved Behandlingen af denne Sag. Skjøndt jeg derfor meget vel kan forstaae det ærede Medlems Standpunkt, vil jeg dog ikke, naar jeg iøvrigt fandt det unødvendigt, være med til at stemme for en ny Skat af Hensyn til den forventede nye Hærorbning; men min Opfattelse baade af den virkelige Balance og af vor hele finansielle Tilstand er en saadan, at ogsaa jeg med mange ærede Talere troer, at det uanset det større Beløb, som vi rimeligviis kunne komme til at udgive til Forsvarsvæsenet, er nødvendigt for os at staffe Staten en forøget Indtægt. Jeg kan i Meget ganske samstemme med, hvad der saa klart og tydeligt blev fremsat af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Sponneck). Jeg skal kun bemærke, at naar det ærede Medlem troer paa, at de Udgifter og Indtægter, som Jernbanespørgsmaalet foranlediger, kunne være et Moment med i Beregningen af, hvilken Fremgang vi have for indværende Finantsaar, da forekommer det mig, at denne Beregning ikke kan holde Stik. Det Beløb, som vore Udgifter til Jernbanerne udgjøre mere end det Beløb, vi beregne som Indtægt af dem, troer jeg kun kan beregnes som en ordinair Udgift, som en Udgift, der maa sættes i selvsamme Klasse som andre Udgifter, der medgaae til Forbedring af vore Communicationsmidler, og ligesaa vist det dog er, at vi stadig nu i en Række af Aar paa Grund af Jernbanefagen i en ikke ubetydelig Grad forøge vor Statsgjæld, saa vist er det, at vore Rentendgifter derved forøges, uden at vi i nogen tilsvarende Grad faae Udbytte i Forhold dertil. Selv om vi derfor maae indrømme, at Jernbanerne i og for sig ikke er til Skade for Landet, fordi de indirecte bringe Statsborgerne en Nytte, der svarer til det Tab, Staten lider ved at anlægge dem, saa kan man dog ikke fra et finantsielt Standpunkt gaae ud fra den Betragtning, at det virkelig kan hde nogen Fremgang, om der ogsaa for et enkelt Aar viser sig nogen Forandring i de Beløb, man posterer som Indtægter og Udgifter dette Spørgsmaal vedkommende. Det er noksom bekjendt, at vore Jernbaner i